

DRAMAS

Manusformidler og rettighetsklarering
for norsk amatørteater

«Oliver!»

Bart Lionel

Oversatt av
Klaus Hagerup

Dette manuset er i følge åndsverkloven forfatterens eiendom og kan bare benyttes til gjennomlesning.

Skal man produsere eller oppføre stykket må forfatteren gi tillatelse til dette gjennom egne avtaler.

For amatører, skoler, kulturskoler og andre frivillige, se eget søknadsskjema på Dramas hjemmesider. (www.dramas.no)

For andre, må forfatteren kontaktes direkte. Se kontaktopplysninger for forfatteren eller vedkommendes profil på www.dramatiker.no.

"OLIVER!"

Dramatisering, musikk og sanger av Lionel Bart

ROLLELISTE

OLIVER TWIST	En fattighusgutt på ca. 13 år
FAGIN	En eldre snylter – driver opplæring av unge Lommetyver.
SLØYE DODGER	Fagins glupeste elev – en kortvokst 18-åring
BILL SIKES	En skurk først og fremst
NANCY	23 år gammel – ferdig utdannet hos Fagin og Bill's kjæreste.
BET	En 13 år gammel jente i Fagins etablissement-Beundrer Nancy.
HERR BULDRE – FORSTANDEREN	En diger pompøs mann på 55.
FRU SKRULLE	En dominerende enke med skarp tunge på 50 Fattighusets husmor.
HERR BRUN	En eldre, rik herremann av fin familie.
HERR SURBÆR	Begravelsesagenten
FRU SURBÆR	Hans kone og vaktbikkje
CHARLOTTE	Deres slurvete unge datter.
NOAH STAKE	Begravelsesagentens kvisete læregutt
DR. GRÅHÅR	En doktor
FRU HIMMELSENG	Herr Bruns husholderske
GAMLE SALLY	En fattiglem

CHARLEY BATES, OG ANDRE GUTTER I FAGINS ETABLISSEMENT.

FATTIGHUSGUTTER. FATTIGHUSTJENERE. POLITIMENN.

GATESELGERE OG FOLKEMENGDE, ETC.

SCENEOVERSIKT

Tid: omkring 1850

AKT I.		
Scene 1	FATTIGHUSET	Tidlig kveld
Scene 2	STUEN I FATTIGHUSET	Senere (over til gate)
Scene 3	BEGRAVELSESBYRÅET	
Scene 4	BEGRAVELSESBYRÅET	Neste morgen
Scene 5	PADDINGTON GREEN	Morgen en uke seinere
Scene 6	TYVENES HULE	Seinere (over i gatescene)
AKT II		
Scene 1	DE "TRE KRØPLINGER"	En Pub i Clerkenwell (neste kveld)
Scene 2	HOS HERR BRUN	To uker seinere(over i gatescene)
Scene 3	TYVENES HULE	Seinere
Scene 4	FATTIGHUSET	Noen få dager seinere (over i gatescene)
Scene 5	HOS HERR BRUN	Seinere (over i gatescene)
Scene 6	LONDON BRIDGE	Midnatt
FINALE	LONDON BRIDGE	

PROLOG.

AKT 1

SCENE 1

FATTIGHUSET. SPISESALEN.

GUTTENE SYNGER: "MAT, HERLIGE MAT!"

Ingen vits at tida går
selv om vi blir nitti år
får vi bare samme vell...ing
Om vi ber på våre knær
maten blir den samme her
Grå og tjukk og klissen vell...ing
Ingen skorpebit, ikke smør, ingen ost
Vi kan be, vi kan tryggle, men nei!
Men ingen kan ta fra oss lykken
vi får
når vi lukker hvert øye og drømm...er
Mat, herlige mat
Varm pølse og iskrem
stort, bugnende fat
Kald kylling og riskrem
Fersk stuing og froskelår
Og den neste dagen
Får vi det de rike får
Vondt i magen

Mat, herlige mat
Kom, gafler og skjeer
Tre ganger hver dag
med nye, supèer
Se for deg en saftig stek
Godt stekt eller rå

Å, mat

deilige mat

himmelske mat

herlige mat

Mat, herlige mat

Hva er vel dens like?

Grønn, gul eller blå

verdt kongenes rike

Hva er det vi drømmer om?

Hva er så vårt mål?

Brusflasker vi tømmer, kom

Rop ut: skål!

Mat, herlige mat

Et helt til du sprekker

knepp knappene opp

så langt som de rekker

Trekk pusten og gå i gang

Vi starter på ny

Med - mat

En gang til - mat

strålende mat

herlige mat.

Mat, herlige mat

Tenk ikke på lukta

Brent

råtten

og flat!

Den skal nok bli slukt, ja

Tenk bare du skal bli feit

glem samling og sanser

Et øyeblikk lever du

Magen danser!

Mat, herlige mat

Det vil vi gi alt for

En ekstra bit, ja

Livet blir kaldt når

skjebnen som de kaller vår

ble drøm om et fat

med mat

Magiske mat

Deilige mat

Praktfulle mat

Herlige mat

OLIVER:

Himmelske mat

GUTTENE:

Herlige mat.

DET MUSIKALSKE OLIVERTEMAET BEGYNNER IDET HERR BULDRE KOMMER FØRST INN, ALENE OG SAKTE MED SIN MESSINGBESLÅTTE STOKK. HAN SER STRÅLENDE UT I EN FRAKK MED GULLSNORER OG PYNTET MED KNIPLINGSBÅND. HAN HAR TRESNUTET HATT, HVITE KNEBUKSER OG SKO MED SPENNER. ENKEFRU SKRULLE. FATTIGHUSETS HUSMOR STILLER SEG VED SIDEN AV HAM. TO FATTIGHUSTJENERE KOMMER. HERR BULDRE SLÅR TO GANGER I GULVET MED STOKKEN SIN. GUTTENE REISER SEG OG PASSERER GRYTA PÅ REKKE OG RAD. DE FÅR EN FULL ØSE HVER OG GÅR TILBAKE TIL BENKENE SINE. MUSIKKEN STOPPER.

HERR BULDRE: TAR LANGSOMT AV SIN TRESNUTETE HATT OG SYNGER INNLEDNINGEN TIL SANGEN:

For det dere er i ferd med å motta,
Måtte Herren gjøre dere evig takknemlige.

GUTTENE:

Amen!

HERR BULDRE HEVER STAVEN OG HOLDER DEN SLIK I FLERE SEKUNDER. ALLE GUTTENE HAR ØYNENE KLISTRET TIL DEN. HAN SENKER DEN RASKT, OG ALLE GUTTENE FALLER FRAMOVER OG BEGYNNER Å SPISE SOM OM DE VAR TREKKOPPDUKKER.

MENS DE SPISER SPILLES EN HURTIG VERSJON AV OLIVERTEMAET.

GUTTENE GJØR SEG RASKT FERDIGE MED VELLINGEN OG SITTER SOM OM DE VENTER PÅ DET UHØRTE SOM SKAL SKJE. OLIVER REISER SEG VED DEN BORTERSTE ENDEN AV DEN HØYRE BENKEN. HAN NÆRMER SEG HERR BULDRE MED SKÅLEN OG SKJEEN I HÅNDEN, LITT FORSKREKKET OVER SITT EGET OVERMOT.

OLIVER:

Kan jeg få litt mer, herr Buldre? Vær så snill.

HERR BULDRE (LAVT):

Hva?

OLIVER:

Vær så snill, herr Buldre. Kan jeg få litt mer?

HERR BULDRE:

Mer!

SANG: OLIVER! JAKTEN PÅ OLIVER.

ENKEFRU SKRULLE:

Ta ham!

HERR BULDRE:

Dra ham!

ENKEFRU SKRULLE:

Klå ham!

HERR BULDRE:

Slå ham!

ENKEFRU SKRULLE.

Deng ham,

Vreng ham

Fang ham, ta og sleng ham!

HERR BULDRE:

Vent!

Før vi gir gutten straff og dom

må jeg få lov til å spørre om

hans navn?

GUTTENE:

Oliver!

ENKEFRU SKRULLE OG HERR BULDRE:

Oliver! Oliver!

HERR BULDRE:

Tror han er kjekk, men er fryktelig frekk!

ENKEFRU SKRULLE OG HERR BULDRE:

Oliver! Oliver!

ENKEFRU SKRULLE:

Når han forstår, veit han nok
hva han får.

HERR BULDRE:

De'er en lang, trang vindeltrapp
helt uten noe å gripe i
hive'n utfor,
gi ham
rotter servert med no'n blodige riper i.

ALLE:

Oliver! Oliver!

HERR BULDRE:

Hva gjør han så, når han blir svart
og blå?

Forbanner den dag
da de kalte kalte ham for

ALLE:

Oliver!

HERR BULDRE:

Oliver! Oliver!

Tror han er kjekk, men er fryktelig frekk!

Oliver! Oliver!

ENKEFRU SKRULLE:

Når han forstår

veit han nok hva han får!

HERR BULDRE:

De'er en sotet skorstein

gjengrodd og skitten og trang og mørk

Putt'en opp dit

der blir han, til han, som en lus

skal bli hengt opp til tørk!

ALLE:

Oliver! Oliver!

HERR BULDRE:

Hva gjør han da?

Han gjør det som vi sa!

Forbanner den dag

da de kalte ham for

ALLE/ENKEFRU SKRULLE:

Oliver!

STYREMDELEMMER:

Oliver!

Oliver!

Tror han er kjekk, men er fryktelig frekk!

Oliver!

Oliver!

STYREFORMANN:

Verdighet, verdighet, om jeg må be

Fattig, rik, se det slik:

som en helt uhørt merkverdighet!

STYREMDELLEMER:

For et svik, en snik!

ET LANGT STYREMEDLEM:

Han oppmuntrer andre i fråtse-ferdighet.

ALLE:

Oliver! ... Oliver!

Sett ham i bur

og hold så en auksjon

la han selges fritt

så er vi kvitt

ham,

Oliver!

ENKEFRU SKRULLE (TIL TJENERNE):

Lås ham inne! Hent sakene hans og før ham til meg når dere er ferdige.

(TIL DE ANDRE GUTTENE)

Til sengs, alle sammen!

RASK MUSIKK. GUTTENE BLIR JAGET AV GÅRDE AV
FATTIGHUSTJENERNE. SLUTT. AKT 1. SCENE 1.

AKT 1.

SCENE 2.

HERR BULDRE OG ENKEFRU SKRULLE PÅ VEI MOT ENKENS STUE.

HERR BULDRE:

Ja, De har helt rett, fru Skrulle. Vi må kvitte oss med denne kreftbyllen. Den gutten ble født for å henges, fru Skrulle. Jeg har aldri blitt så sjokkert i hele mitt liv.

ENKEFRU SKRULLE:

Ja, huff av meg, herr Buldre, De må ha fått litt av en forskrekkelse. Sitt ned så skal De få en deilig kopp te.

HUN SKJENKER I TEEN.

HERR BULDRE:

Det er hyggelig å bli satt pris på, fru Skrulle. Disse fattiglusa i dette herre sognet setter ikke pris på meg. Trangsynte, det er det de er, frue. Trangsynte! Bare denne ettermiddagen har vi gitt bort minst tyve loff og en og en halv ost. Og enda er ikke lusa fornøyde.

ENKEFRU SKRULLE:

Selvfølgerlig ikke! Det blir de aldri. Søt, herr Buldre?

HERR BULDRE:

Javisst, frue. Meget søt.

HAN NIPPER TIL TEEN, BRETTER LOMMETØRKLEET UT OVER SITT FEITE KNE, TREKKER PUSTEN DYPT, OG KIKKER BORT PÅ EN KATTEKURV.

HERR BULDRE:

Jeg ser De har en katt, frue... og kattunger også. Det må jeg si!

ENKEFRU SKRULLE:

De kan ikke forestille Dem hvor glad jeg er i dem, herr Buldre. De holder meg virkelig med selskap. Ja, de er så lykkelige, så muntre og så lekne at det er en fryd.

HERR BULDRE:

Meget hyggelige dyr, frue, og så huslige.

ENKEFRUE:

Meget hjemmekjære også. Det er virkelig en glede. Det er sikkert.

HERR BULDRE:

Fru Skrulle. Frue...

(TAR EN LITEN PAUSE MENS HAN RØRER I TEEN)

Jeg må si, at den katt... eller kattunge... som får leve med Dem, frue... uten å være glad i sitt hjem... må være en idiot og har ikke fortjent å leve der.

FRU SKRULLE:

Å, herr Buldre!

HERR BULDRE:

Ingen grunn til å benekte fakta, frue. En idiot! Jeg ville drukne den selv. Med fornøyelse!

ENKEFRU SKRULLE:

Da er De en grusom mann...en virkelig hardhertet mann.

HERR BULDRE:

Hardhertet, fru Skrulle? Hard? Hardhertet, frue? Er De hardhertet, fru Skrulle?

ENKEFRU SKRULLE:

Kjære vene. For et merkelig spørsmål fra en ugift mann. Hvorfor spør De om det, herr Buldre?

HERR BULDRE DRIKKER TEEN SIN, TØRKER LEPPENE OG KYSSER

ENKEFRU SKRULLE.

ENKEFRU SKRULLE:

Herr, Buldre. Det blir skrik!

SANG:

DET BLIR SKRIK.

HERR BULDRE:SYNGER:

Det blir ikke. Hå hei
Hvis jeg vil ha noe ekstra
kan du ikke si "Nei".
Så jeg at du nesten smilte?
Ja! Du fikk meg til å tvile.
Når jeg tar din hånd og klemmer
slik du liker, aldri glemmer.
Ja, du gjør...

ENKEFRU SKRULLE:

Nei, nei, nei!

HERR BULDRE:

Jo, du gjør.

ENKEFRU SKRULLE:

Det blir skrik! Det blir skrik!
Til de kommer og befrir meg. Det blir skrik.

HERR BULDRE:

Det er ingen som er med oss
som kan ta oss, som kan se oss
hvis jeg spør om kyss så bløte
Ja, hva gjør du da, min søte

ENKEFRU SKRULLE:

Det blir skrik, skrik, skrik!

HERR BULDRE:

Hvis jeg klyper deg bak
I din myke, lille stump
Kan jeg gjøre deg litt svak
for min spesielle skjønnhet
så din frier blir belønnet
Om hans fang er nokså lite
er det stort nok må du vite
Sett deg ned

ENKEFRU SKRULLE:

Nei, nei, nei!

HERR BULDRE:

Sett deg ned!

ENKEFRU SKRULLE:

Det blir skrik! Det blir skrik!
for å redde jomfrudommen blir det skrik
Selv om kneet ditt er kost, ja
du kan se mitt kinn bli rosa
Jeg tror faktisk jeg besvimer
hvis jeg satt der noen timer.

HERR BULDRE:

Det blir skrik, skrik skrik!

ENKEFRU SKRULLE:

Du er en slem og fæl mann

Kan jeg ikke være dydig

og ulydig - jeg kan.

Jeg beklager å må si deg:

Vil du bare hoppe i meg?

HERR BULDRE:

Finnes det et ledig rom her?

ENKEFRU SKRULLE:

Nei!

HERR BULDRE:

Hvis en brudeseng sto tom her...

Vil det bli?

ENKEFRU SKRULLE:

Kanskje det.

HERR BULDRE:

La oss se.

ENKEFRU SSKRULLE:

Det blir skrik! Det blir skrik

Når jeg tenker det du tenker

blir det skrik!

HERR BULDRE:

Men det skriket vil forsvinne
når du ser meg naken, kvinne
Ja, min kjælegris er lubben
Hun vil elske gubbe stubben

ENKEFRU SKRULLE:

Det blir skrik, kjære Buldre
Det blir skrik, Buldre-Puldre
Det blir skrik, skrik
skrik!

NÅR SANGEN ER SLUTT KOMMER TJENERNE MED OLIVER SOM
BÆRER EN LITEN BYLT.

EN TJENER:

Her er gutten, frue.

ENKEFRU SKRULLE OG HERR BULDRE NIKKER TIL HVERANDRE.

ENKEFRU SKRULLE:

Få en god pris for ham, herr Buldre.

HERR BULDRE SYNGER :” Gutt til salgs.”

I-2-18

GUTT TIL SALGS

HERR BULDRE:

En gutt,

gutt til salgs

Han er ække dyr

Bare åtte daler

Eller deromkring.

Kort gutt

nokså bleik

for lite søvn

gi ham velling da blir

gutten ikke feit

Om jeg sa at han er slettes ikke grådig

var det jo å ljuge deg en løgn.

En gutt

Gutt til salgs

Kom, ta en kikk

Har du sett en så

fin

en gutt

til salgs.

AKT 1

SCENE 3

I BEGRAVELSESBYRÅET

HERR BULDRE KOMMER MED OLIVER.

HERR BULDRE:

Rimelige vilkår, herr Surbær...Rimelige vilkår? Fem pund!

SURBÆR:

Vel, for å si det som det er, jeg trenger en gutt...

HERR BULDRE:

Godt. Da er det avgjort. Fem pund takk!

SURBÆR:

Kontant hvis vi blir fornøyd med ham, herr Buldre. Er det i orden? Hvis vi blir fornøyde. Fru Surbær!

FRU SURBÆR (UTENFOR SCENEN):

Hva er det?!

HERR SURBÆR:

Vil du være så vennlig å komme hit et øyeblikk, kjære?

FRU SURBÆR KOMMER.

FRU SURBÆR:

Hva ere nå? Hva vil du?

HERR SURBÆR:

Jeg har fortalt herr Buldre at vi muligens kunne tenke oss å ta til oss denne gutten for å hjelpe til i butikken.

FRU SURBÆR:

Men helldedussen da mann. Han er veldig liten.

HERR BULDRE:

Ja, han *er* nokså liten ... det står ikke til å nekte – men han vokser, fru Surbær – han vokser.

FRU SURBÆR BETRAKTER OLIVER TVILENDE.

FRU SURBÆR:

Jada, jeg går ut fra det. På *vår* mat og *vår* drikke. De er bortkastet tid disse fattighusguttene – de koster alltid mer enn de er verdt. Men dere menn tro selvfølgelig alltid at dere vet best. Hva har du tenkt å gjøre med ham?

HERR SURBÆR:

Det er et meget interessant uttrykk av melankoli i ansiktet hans, min måltrost. Han kunne bli en yndig kisteledsager.

FRU SURBÆR SER TVILENDE UT.

HERR SURBÆR:

Jeg mener ikke en alminnelig kisteledsager for voksne, men bare til bruk for å følge barn. Det ville være hyggelig å ha en ledsager i samme størrelse som kundene, min svale – en ypperlig effekt – jo mer jeg tenker på det.

FRU SURBÆR (ETTER EN LITEN PAUSE):

For en gangs skyld – bare for en gangs skyld har du kanskje en brukbar idé. La gå da. Nå, gutt – hva heter du?

OLIVER:

Oliver – Oliver Twist, frue.

FRU SURBÆR:

Et uvanlig navn.

HERR BULDRE:

Jepp, frue. Spesielt utvalgt av meg.

FRU SURBÆR:

Av Dem, herr Buldre?

HERR BULDRE:

Av meg, fru Surbær.

FRU SURBÆR:

Hvordan kan det ha seg, herr Buldre?

HERR BULDRE:

Barnets mor kom til oss i armod...bringer barnet til verden...kaster et blikk på det og dør uten å etterlate det så mye som et fornavn og en adresse.

FRU SURBÆR (TIL OLIVER):

Vel, Oliver Twist, tror du at du kan se ut som den herren der oppe?
(HUN PEKER PÅ EN PLAKAT OVER DØRA.)

OLIVER:

Kanskje hvis jeg hadde en flosshatt.

SURBÆR:

Ikke bry deg om flosshattene...

FRU SURBÆR (AVBRYTER):

Gutten har helt rett. Disse tingene må gjøres skikkelig og korrekt. Skaff gutten en flosshatt. Still deg der borte ved bildet, gutt.

OLIVER GÅR BORT TIL BILDET. SURBÆR SETTER PÅ HAM EN FLOSSHATT.

FRU SURBÆR:

Ja...ja...Henry, for en gangs skyld har du fått en god idé. Kan du holde det uttrykket lenge, gutt, mens en folkemengde ser på deg?

OLIVER:

Ja, frue. Jeg tror det.

HERR SURBÆR SYNGER: "DET ER DIN BEGRAVELSE".

D'ER DIN BEGRAVELSE

MR. SURBÆR:

Han er den fødte begravelsesassistent

Jeg kan se ham vandre som bekjent

i sin svarte kappe etter profesjonen,

med alvorlig ansikt slik det passer profesjonen.

Mens hester med vaiende fjær

går dit familiegraven er

den siste

av de triste

som har lært å gråte i kor.

Se vår silkekledte kiste

D'er Din begravelse

FRU SURBÆR:

Din begravelse

MR. SURBÆR:

Denne senga blir din siste

D'er Din begravelse

FRU SURBÆR:

Din begravelse.

MR. SURBÆR:

Ja, vårt kall er å forskjønne

evighetens spor!

BEGGE:

Hvorfor ikke være stilig

under seks fot jord?

FRU SURBÆR

Så tar vi en liten hikkas
for en kjekkas i sin grav.

MR. SURBÆR:

D´er din begravelse.

FRU SURBÆR:

Ja, din begravelse

BEGGE:

D´er din begravelse.

MR. SURBÆR:

Bare et helt til du revner

D´er din begravelse.

FRU SURBÆR:

Din begravelse.

MR. SURBÆR:

Sult deg mer enn kroppen evner

D´er din begravelse.

BEGRAVELSESFØLGET:

Din begravelse!

FRU SURBÆR:

Se for deg at jorda faller på deg

klump for klump

D´er for seint å snu når kroppen

er en knokkelstump.

BEGGE:

Vi slår aldri av på prisen
Din død kan ikke pruttet på!

MR. SURBÆR:

D´er din begravelse...

FRU SURBÆR:

Din begravelse.

ALLE:

D´er din begravelse!

HERR BULDRE:

Jeg liker ikke sangen lenger.

MR. SURBÆR:

D´er din begravelse.

FRU SURBÆR:

Din begravelse.

HERR BULDRE:

Her er gutten. Gi meg penger.

MR. SURBÆR:

D´er din begravelse.

HERR BULDRE:

Nei, din begravelse.

MR. SURBÆR:

Det ække ekkelt og makabert

Ta nå og slapp av!

HERR OG FRU SUBÆR:

Du skal brennes eller legges

vakkert i din grav.

Fram for pest og kopper

døde kroppar, niks beklagelse

D'er din begravelse

Din begravelse!

MR. SURBÆR:

D'er din...

FRU SURBÆR:

D'er din...

BEGGE:

Begravelse!

FRU SURBÆR:

Utmerket, da har du en jobb. Juniorkisteledsager... har du spist?

OLIVER:

Nei, frue, ikke siden...

FRU SURBÆR (BRØLER):

Charlotte! Charlotte!

CHARLOTTE (BAK SCENEN):

Hva?

FRU SURBÆR:

Ta med deg noen av de kalde greiene vi satte ut til bikkja. Den har ikke vært inne i hele dag så den kan klare seg uten. Jeg går ut fra at guttungen ikke er for kresen til å ete' rem – eru, gutt? Charlotte, dette er den nye gutten... gi' rem til ham.

CHARLOTTE KOMMER INN MED EN TALLERKEN RESTER. OLIVER SLUKER SLINTRENE PÅ KJØTTBEINENE MENS SURBÆRENE SER FORBAUSET PÅ HAM. OLIVER HAR RASKT SLUKT ALT, OG ETTER EN ILLEVARSLLENDE PAUSE SIER

FRU SURBÆR:

Er du ferdig?

OLIVER NIKKER.

I-3-28

FRU SURBÆR:

Det gleder meg. Nå, altså, senge di er under disken. Jeg går ut fra at du ikke har noe imot å sove blant kistene. Samma det forresten. Spiller ingen rolle hva du har eller ikke har, du kan'ke sove no annet sted uansett.

HUN TAR LYSET OG STENGER HAM INN I BUTIKKEN.

OLIVER SYNGER "HVOR ER KJÆRLIGHET"

HVOR FINS KJÆRLIGHET?

OLIVER:

Hvor fins kjærlighet?
Faller den fra himlen ned?
Er den gjemt bak alle piletrær
slik som jeg drømmer om?
Hvor er hun
som jeg drømmer at er her?
Våger jeg å tro på et hallo
fra en som har meg kjær?
Hvem vet hvor den gjemmer seg?
Må jeg alltid gå min vei
til jeg finner fram til en jeg vet
vil gi meg...kjærlighet?
Hvor.....
Hvor fins kjærlighet?

Hvem vet hvor den gjemmer seg?
Må jeg alltid gå min vei
til jeg finner fram til en jeg vet
vil gi meg...kjærlighet?
Hvor...
Hvor fins kjærlighet?

AKT I

SCENE 4.

I BEGRAVELSESBYRÅET. NESTE MORGEN.

EN HØY SPARKELYD HØRES UTENFOR BUTIKKDØRA. OLIVER
KOMMER FRAM FRA DISKEN. BEGYNNER Å LØSNE DØRLENKEN.
SPARKINGEN STANSER OG EN STEMME HØRES.

NOAH (UTENFOR):

Øy! Få opp døra! Få opp...

OLIVER (LØSNER LENKEN OG VRIR RUNDT NØKKELEN):

Jeg gjør det med en gang, sir.

NOAH (GJENNOM NØKKELHULLET):

Er du den nye gutten?

OLIVER:

Ja, sir.

NOAH (FREMDELES UTENFOR):

Å gammel eru?

OLIVER:

Tretten, sir.

NOAH:

Da skal jeg gi deg en på trynet når jeg kommer inn, bare vent så skaru se din velsle fattighusknert!

NOAH BEGYNNER Å PLYSTRE. OLIVER DRAR VEKK BOLTENE OG OG ÅPNER DØRA. NOAH STAKE STÅR INNRAMMET AV DØRKARMEN. HAN SPISER EN TJUKK SKIVE BRØD MED SMØR.

OLIVER:

Banket De, sir.

NOAH (MED MUNNE FULL AV MAT):

Jeg sparka!

OLIVER:

Trenger De en kiste, sir?

NOAH (RASENDE):

Nei, men du kommer til å trenge en snart hvis du begynner å kødde med dine overordnede. (HAN GÅR MAJESTETISK INN.) Tipper at du ikke veit hvem jeg er, fattighuset?

OLIVER:

Nei, sir, jeg kan ikke si at jeg gjør det.

NOAH (MED ETTERTRYKK):

Jeg er herr – No-ah – Sta-ke – og – du – er – under – meg! Så få opp øya, din skabbete lille latsabb!

NOAH SPARKER OLIVER DER DET GJØR MEST VONDT. OLIVER
BEGYNNER Å TA NED SKODDENE. CHARLOTTE KOMMER MED ET
BRETT MAT.

CHARLOTTE:

Hallo, Noah, jeg har spart en fin, liten bit bacon fra herrens frokost. Oliver!
Lukk døra!

OLIVER LUKKER DØRA.

CHARLOTTE:

Og ta de derre restene og teen din og gå bort der og et. Og få opp farta, for du
skal passe butikken. Forstått?

ALLE BEGYNNER Å SPISE.

NOAH:

Forstår'u? Fattiglus?

CHARLOTTA:

Girei'a Noah! Som du erter 'a gett. La gutten være i fred.

NOAH:

La'n være i fred? Jeg gir guttungen litt avveksling, din dumme sau! Alle lar'n
være i ferd. Faren hans lot'n være i fred – mora hans lot'n være i fred – alle
sammen lot'n være i fred unntatt gode gamle, kjære gamle Noah. Hæ, Charlotte?
He, he, he!

CHARLOTTE:

Ha, ha, ha! Du er litt av en type.

HUN GÅR.

NOAH (TIL OLIVER):

Nå, fattiglus. Åssen er mora di?

OLIVER:

Hold min mor utenfor. Hun er død.

NOAH:

Hva daua hun av, fattiglus. Dårlig ånde?

OLIVER:

Ikke bry deg.

NOAH:

Å joda. Jeg bryr meg.

OLIVER:

Best for deg at du ikke sier mer. Forstått?

NOAH:

Best for meg! Best for meg. Forstått? For en frekkhet – en fattighusfrekkhet!

Mora mi, sier'n. Hu var ei fin ei, hu, sier'n!

(NOAH HOLDER SEG FOR NESA I AVSKY.)

NOAH:

Du veit det fattiglus, at nå er'e for seint, og det var så klart for seint den gangen også, og jeg er innmari lei for det og alt det der, men du må være klar over, fattiglus, du må jo skjønne at mora di ikke var noe annet enn en helt alminnelig drittsekk.

OLIVER:

Hva sa du?

NOAH:

En helt alminnelig drittsekk. Og det er bra at hun daua da hun gjorde for ellers ville hun vært putta i fengsel og satt til tvangsarbeid så sikkert som...

OLIVER SPRETTER OPP RASKT SOM ET LYN OG KASTER NOAH OVER DISKEN.

NOAH (BRØLER):

Han myrder meg! Charlotte! Frue! Det er en ny gutt her som driver og myrder meg! Hjelp! Hjelp! Han er klin gæern! Char – LOTTE!!

CHARLOTTE (UTENFOR):

Hva er'e?

FRU SURBÆR (UTENFOR):

Hva i himmelens navn er det som foregår. Vi kommer... vi kommer, Noah.

DE KOMMER INN FRA KJØKKENET. CHARLOTTE OPPFATTER ØYEBLIKKELIG SITUASJONEN, OG GRIPER OLIVER MED ALL SIN KRAFT, SOM KAN SAMMELIKNES MED STYRKEN TIL EN RELATIVT STERK MANN I FIN FORM.

CHARLOTTE:

Din slubbert! Din utakknemmelige lille, morderiske skurk!

MOR OG DATTER GRIPER OLIVER I HVER SIN ARM OG RISTER HAM SOM TO FURIER, SOM SLOSS OM LANDSBYENS VANNPUMPE. DETTE GIR NOAH ANLEDNING TIL Å KOMME SEG OPP OG DENGELØS PÅ OLIVER BAKFRA. DE DRAR MED SEG OLIVER TIL EN KISTE, PUTTER HAM OPPI OG SETTER SEG PÅ DEN ALLE TRE. FRU SURBÆR SITTE UTSLITT PÅ KISTA. HUN BEGYNNER Å GRÅTE.

FRU SURBÆR:

Noah, løp etter hjelp! Charlotte, vann! Fort!

CHARLOTTE:

Å kjære vene, hun kommer til å svime av!

OLIVER BEGYNNER Å SPARKE PÅ INNSIDEN AV KISTELOKKET.
NOAH FORSVINNER UT PÅ GATA.

FRU SURBÆR (STØNNER):

Å, Charlotte! Å, Charlotte! Vi kunne blitt myrdet i sengene våre alle sammen.

CHARLOTTE HELLER VANN OVER FRU SURBÆRS HODE.

FRU SURBÆR:

Aiiii! Gud hjelpe oss! Jeg ville ha noe å drikke- å drikke! Å, Charlotte, hva skal vi gjøre?

OLIVER SPARKER HARDERE.

CHARLOTTE:

Kjære, kjære. Vene, vene! Jeg vet ikke, mor. Kanskje best vi sender bud på purken.

NOAH OG HERR BULDRE KOMMER INN GATEDØRA.

NOAH:

Forstanderen!

CHARLOTTE:

Herr Buldre!

FRU SURBÆR:

Å! Herr Buldre!

HERR BULDRE (MED FULL KONTROLL):

Hvor er han?

ALLE PEKER PÅ KISTA. DET ER FULLSTENDIG STILLE MENS HERR BULDRE LISTER SEG OVER OG BANKER TO GANGER PÅ KISTELOKKET.

HERR BULDRE:

Oliver?

OLIVER:

Slipp meg ut!

HERR BULDRE:

Kjenner du denne stemmen, Oliver?

OLIVER:

Ja!

HERR BULDRE:

Og er du ikke redd den, Oliver. Skjelver du ikke i buksene når jeg snakker, Oliver?

OLIVER:

Nei!

HERR BULDRE RYGGER FORSKREKKET TILBAKE OG SER FORBAUSET PÅ DE TRE ANDRE.

FRU SURBÆR:

Han er gal selvfølgelig! Ingen normal gutt ville våge å snakke sånn til Dem.

HERR BULDRE:

Det er ikke galskap, frue. (PAUSE) Det er kjøtt!

FRU SURBÆR:

Hva?

HERR BULDRE:

Kjøtt, frue, kjøtt. De har overforet ham, frue. De har framkalt en kunstig holdning i gutten upassende for hans livssituasjon. Hvis De hadde holdt ham på velling, frue, ville dette aldri ha skjedd.

FRU SURBÆR:

Å herreminn! Det er takken for å være generøs.

HERR BULDRE:

Det skal være sikkert! Det som må gjøres nå, er at jeg tar ham med meg tilbake en dag eller to, og sulter ham litt ned. Jeg skal holde ham på velling. Han kommer fra en dårlig familie.

OLIVER GJENOPPTAR SPARKINGEN. HERR SURBÆR KOMMER FRA GATA. FRU SURBÆR PEKER PÅ KISTA.

FRU SURBÆR:

Den gutten! Oliver! Du vil ikke tro hva han har stelt i stand. Vi måtte stenge ham inne. Jeg har aldri i mitt liv...

HERR BULDRE ÅPNER KISTA OG TREKKER OLIVER UT ETTER NAKKEN.

HERR BULDRE (STIKKER I OLIVER):

Nå, du er en nydelig ung fyr, er du ikke?

OLIVER (VISER TIL NOAH):

Han snakket stygt om min mor.

FRU SURÆR:

Og hva så, din lille utakknemmelige skurk? Hun fortjente sannsynligvis alt som ble sagt, og mer til.

OLIVER:

Det gjorde hun ikke!

FRU SURBÆR:

Det gjorde hun!

OLIVER:

Det er løgn!

FRU SURBÆR UTSTØTER ET SKRIK OG FALLER NED I KISTA. ALLE SKYNDER SEG BORT FOR Å HJELPE HENNE, DE KLASKER HENNE I ANSIKTET OG VIFTER HENNE MED FORSKJELLIGE TING. OLIVER BENYTTET ANLEDNINGEN TIL Å LØPE UT GATEDØRA. FRU SURBÆR KOMMER LANGSOMT TIL SEG SELV. NOAH ER DEN FØRSTE SOM OPPDAGER AT OLIVER HAR RØMT.

NOAH:

Han er vekkt!

FRU SURBÆR (FORTUMLET):

Hvem er vekkt?

CHARLOTTE:

Oliver – han har stukket av!

I-4-40

SURBÆR:

En verdi på fem pund stukket av? Mine fem pund? Stukket av. Etter ham!

HERR BULDRE (BRØLER TIL FRU SURBÆR MENS HAN LØPER):

Kjøtt, frue! Kjøtt!

DET OPPSTÅR ET KAOS IDET ALLE STYRTER MOT BUTIKKDØRA.

AKT 1

SCENE 5

PADDINGTON GREEN. EN UKE SENERE. MORGEN. OLIVER KOMMER GÅENDE NEDOVER GATA. HAN BÆRER PÅ EN LITEN BYLT KNYTTET TIL EN STOKK.

OLIVER SYNGER FØRSTE DELEN AV "MAT, HERLIGE MAT" TIL OG MED "DEN FØRSTE DAGEN". HAN SETTER SEG PÅ ET KILOMETERMERKE, KNYTTET OPP LOMMETØRKLET SOM ER KNYTTET TIL STOKKEN, SPRER INNHOLDET UTOVER FANGET SITT OG SPISER DET. DET ER BARE EN BRØDSKORPE IGJEN. DET SOM VAR I MIDTEN HAR HAN ALT SPIST.

EN PERSON KOMMER SLENTRENDE OVER SCENEN MENS OLIVER SPISER UTEN Å SE OPP FRA MATEN SIN. PERSONEN ER SVÆRT SKITTEN, MEN OGSÅ SVÆRT VERDENSVANT. HAN HAR PÅ SEG EN LITEN FLOSSHAT OG EN DIGER FRAKK MED ERMENE HALVVEIS OPPBRETTEDE SÅNN AT HAN KAN HA HENDENE I BUKSELOMMA. HAN PLYSTRER MENS HAN VANDRER FRAM OG TILBAKE.

OLIVER FOSRTSETTER Å SPISE.

PERSONEN KOMMER TILBAKE OG BETRAKTER OLIVER PÅ AVSTAND. OLIVER BLIR KLAR OVER AT HAN BLIR STIRRET PÅ OG SER OPP. PERSONEN KOMMER OVER TIL HAM. DET ER SLØYE DODGER.

DODGER:

'Ere du glø på. Har' u aldri sett en herre, eller?

OLIVER:

Nei – Aldri.

DODGER:

Trøtt?

OLIVER:

Ja. Jeg har løpt langt.

DODGER:

Skjønner. Flykta fra snuten, hæ?

OLIVER:

Fra hva?

DODGER:

Mener' u at du ikke veit hva snuten er, fluktkompis.

OLIVER:

Snuten er noe en hund har.

DODGER:

Herrejøsses! Grønn som gress! En snut – det er purken.

OLIVER:

Grisen?

DODGER:

Pol'ti, til Deres hinformasjon. Sulten?

OLIVER:

Dødssulten.

DODGER:

Hakke no'n mor?

OLIVER:

Nei.

DODGER:

Far?

OLIVER:

Jeg...Nei.

DODGER:

Jøss... litt av et vær vi har, hæ? Er'u... bor'u i London?

OLIVER:

Ja.

DODGER:

Plass å bo?

OLIVER:

Nei.

DODGER:

Penger.

OLIVER:

Ikke en mynt.

SLØYE DODGER PLYSTRER EN STROFE FRA "PLUKKE PENGER" OG STIKKER ARMENE SIN SÅ LANGT NED I FRAKKELOMMENE HAN FÅR DEM.

OLIVER:

Bor du i London?

DODGER:

Når jeg er hjemme. Går ut fra at du trenger et sted å sove i natt, gjør'u ikke. Har du fiksa deg for natta?

OLIVER:

Nei – Jeg tror ikke det...

DODGER:

Kul'n gamle venn. Fiksing skal bli. Det fins et spessielt hus, og jeg kjenner en spektakel gammel herremann som bor der. Han girr'ei rom for ikkeno og berrei aldri om vekslepenger, hvis en annen herremann jeg kjenner introduser deg. Og kjenner'n meg? Skulle mene det! Gjett om!

OLIVER:

Hvem er den respektable gamle herremannen. Driver han med veldedighet?

DODGER:

Vel, jeg vi'kke akrobat si det – ikke akrobat. Men hvis jeg introduser noen er det fett nok, på grunn av det at det har seg sånn at jeg er en spesifikk favoritt til herr Fagin. Best jeg får vite hvem du er – gamle porselenstallerken.

OLIVER:

Mitt navn er Oliver. Oliver Twist.

DODGER:

Og mitt navn er Jack Dawkins – bedre kjent blant mine innetime venner som Sløye Dodger.

OLIVER:

Hyggelig å møte Dem, mr. Dawkins.

DODGER (ETTER EN TENKEPAUSE):

Når jeg tenke på det har jæ'kke noen innetime venner. Men det spiller ingen rolle, gamle fleskepølse, du blir med meg.

OLIVER:

Er du sikker på at vi får lov av herr Fagin?

DODGER:

Lov?

SYNGER :

DODGER: SYNGER: (SE PÅ OSS SOM EN GJENG)

Se på oss som en gjeng
Se på deg selv som en av familien
Ikke går rundt og sleng
Så klart at du er vår kamerat
Så se på deg som en venn
tenk at du skal dele alt med oss
Det er ikke mye, men
hva så - litt kan vi jo dele på!

Når himmeln er grå
skal du få
En blytung dag
en tom skytung dag
Hva så?
Alltid en sjans for at
noen
synes synd på deg
Da blir regningen betalt!
Så se på deg som vår venn,
Hvis du blir slått så sloss
Vi sammen med deg også går vi på igjen.
Så se på deg som
en av oss.

HER TAR DODGER RESTENE AV OLIVERS BRØDSKORPE. MENS HAN TYGGER

SYNGER HAN VIDERE:

Ja, se på oss som

I-5-47

OLIVER:

en gjeng?

DODGER:

Se på deg selv

OLIVER:

som en av familien?

DODGER:

Ikke gå rundt

OLIVER:

og sleng?

DODGER:

Så klart at

BEGGE:

du er vår kamerat.

DODGER:

Så se på deg som

OLIVER:

en venn?

DODGER:

Tenk at du skal
Dele alt med oss.

OLIVER:

Det er ikke mye, men

BEGGE:

Hva så - litt kan vi jo dele på!

DODGER:

Ingen mobber her, og ingen av oss snobber her
Den som jobber her får te
Men, det ække dumt å kunne dekke bordet, når
du ser sjefen komme ned!

BEGGE:

Så se på deg som
vår venn

DODGER:

Hvis du blir slått så sloss
vi sammen med deg også går vi på igjen

OLIVER:

Se på meg som...

DODGER:

en av oss!

MOT SLUTTEN AV DET ANDRE KORET, UTVIKLER PADDINGTON GREEN SEG
TIL EN LEVENDE GATE MED GATESELGERE, FRUKTHANDLERE, BUD,
LEKENDE BARN, AKROBATER OG KJERRER. ALLE SYNGER:

ENSEMBLET:

Se på oss som en gjeng

(musikk)

Se på deg som vår venn

(musikk)

Ikke gå rundt og sleng

(musikk)

Vi har ikke mye, men

når himmeln er grå

skal du få

en blytung dag

en tom skytung dag

Hva så?

Alltid en sjans for at

noen synes synd på deg

Da blir regingen betalt

Se på deg som vår venn

Og hvis du blir slått så sloss

vi sammen med deg også går vi på igjen

Se på deg som

en av oss.

Se på oss som

en gjeng

ENSEMBLET FORTS:

Ikke gå rundt

og sleng

Så se på deg som

vår venn

Det er ikke mye, men

Ingen mobber her, og ingen av oss snobber her

Den som jobber her får te

Men det ække dumt å kunne dekke bordet når

du ser sjefen komme ned

Så se på deg som vår venn

Og hvis du bir slått så sloss

vi sammen med deg også går vi på igjen

Så se på deg som

en av oss!

(Musikkmellomspill = gatescene)

Ja, sammen med deg går vi alle på igjen

Så se på deg som

en av oss!

(Musikk)

Når himmeln er grå

skal du få

en blytung dag

en tom, skytung dag

Hva så?

Alltid en sjans for at
noen synes synd på deg
Da blir regingen betalt.

regningen betalt...regningen betalt.

Så se på oss som en gjeng
Se på deg selv som en av familien
Ikke gå rundt og sleng
Så klart at du er vår kamerat
Så se på deg som en venn
tenk at du skal dele alt med oss
Det er ikke mye, men
Hva så?
Litt kan vi jo dele på

Når himmeln er grå
skal du få
en blytung dag
en tom skytung dag
Hva så?

Alltid en sjans for at
noen synes synd på deg
da blir regingen betalt.

Så se på deg som vår venn
Og hvis du blir slått så sloss
vi sammen med deg også går vi på igjen
Så se på deg som
en av oss!

SLUTT PÅ AKT I, SCENE 5.

AKT I

SCENE 6.

FAGINS LOFT. SENERE. VEGGEN OG TAKET I DETTE LOFTET ER FULLSTENDIG SVART AT SKITT OG ELDE. PÅ DEN ENE SIDEN ER DET EN ILSTED MED EN KOKEPLATE. NOEN PØLSER STEKER I EN PANNE SOM STÅR OVER ILDEN, SIKRET TIL KAMINEN MED EN SNOR. PÅ DEN ANDRE SIDEN ER EN VAKLEVOREN TRAPP SOM KOMMER FRA GATEN OVENFOR. NOEN GROVE SENGER LAGET AV SEKKER LIGGER I HAUGER VED SIDEN AV HVERANDRE PÅ GULVET.

MED RYGGEN MOT SCENEN STÅR EN UFORMELIG FIGUR I EN MØRK, FETTETE MORGENKÅPE. HAN STIKKER I PØLSENE MED EN LANG STEKEGAFFEL. DET ER FAGIN.

DODGER:

Fagin, dette er min nye venn – Oliver Twist.

OLIVER:

Sir.

FAGIN (SMILER, BUKKER DYPT OG TRYKKER OLIVERS HÅND):

Jeg håper jeg får æren å gjøre ditt nærmere bekjentskap.

GUTTENE SAMLER SEG RUNDT OLIVER, FØLGER FAGINS EKSEMPLER OG TRYKKER OLIVERS HÅND MEGET FAST, SÆRLIG DEN SOM HAN HOLDER BYLTEN SIN MED. EN GUTT VIRKER

SPESIELT IVRIG ETTER Å HENGE OPP OLIVERS LUE; CHARLEY TAR MEGET OMSORGSFULLT OLIVERS BYLT OG SIER:

CHARLEY BATES:

Du må være veldig trøtt. Vi skal spare deg for å tømme denne.

I DETTE ØYEBLIKKET GRIPER FAGIN INN OG JAGER BORT GUTTENE MED GAFFELEN SIN.

FAGIN:

La ham være i fred! Vi er meget glade for se deg her blant oss, Oliver. Meget. Dodger, ta av pølsene. Charley! Trekk en kubbestol inntil varmen for Oliver!

OLIVER SER OPP PÅ ALLE LOMMETØRKLENE.

FAGIN:

Aha. Du stirrer på lommetørklene, hæ, min kjære? Det ække få ere vel? Vi har akkurat vaske og hengt dem opp. Vaska dem. Det er akkurat det vi har gjort Oliver. Ha, ha, ha.

GUTTENE SKRIKER AV LATTER.

OLIVER:

Er dette et vaskeri, sir?

FAGIN:

Vel, ikke akkurat, gutten min. Jeg skulle tro at et vaskeri ikke ville være så dumt, men vår forretningsidé gir litt større avkastning, ikke sant, gutter?

I-6-54

GUTTENE:

Stemmer.

FAGIN:

Du skjønner, Oliver.....

HAN SYNGER :

DU MÅ NOK PLUKKE PENGER, SÅ PLUKK!

At ditt liv
blir for tynt
uten bank
full av mynt.

Fordi ingen penger
gror i jord

Må du plukke penger, så plukk,

Du må nok plukke penger, så plukk, gutt

Du må nok plukke penger, så plukk!

FAGIN DIRIGERER GUTTENE MED STEKEGAFFELEN.

GUTTENE:

Ingen penger gror i jord

Vi må nok plukke penger, så plukk!

FAGIN:

La oss vise Oliver åssen det skal gjøres, barna mine.

FAGIN Plasserer demonstrativt en snusboks i den ene

bukselomma, en lommebok i den andre, en klokke i vestlomma,

en diamantnål i skjorta og et brilleetui og et lometørkle i

lommene på morgenkåpa. GUTTENE tømmer lommene hans mens han

synger og vandrer fram og tilbake med en spaserstokk og etter-

likner en rik herre. Synger:

Hvem vil vel

være blakk?

gi fra seg

skatt med takk?

Bedre å få litt

skattefritt

Best å plukke penger, så plukk!

Du må nok plukke penger, så plukk, gutt

Du må nok plukke penger, så plukk.

GUTTENE:

Hvem vil heller være blakk?

Best å plukke penger, så plukk.

FAGIN:

Hvem sier at forbrytelser ikke lønner seg?

Robin Hood

var helt rusk

ga bort alt

blei en slusk

Vær god mot meg

Det liker jeg

Pigg ut og plukk no'n penger, ja plukk.

Du må nok plukke penger, så plukk, gutt,

du må nok plukke penger, så plukk.

GUTTENE:

Robin Hood var altfor god

Han skulle plukket penger, han og!

FAGIN:

La Bill Sikes

lære deg

Han har stjålet

alt for meg.

Han var før

en feig amatør

Da sa jeg: plukk no'n penger, ja plukk

Du må nok plukke penger, så plukk, gutt.

Du må nok plukke penger, så plukk!

GUTTENE:

Vi kan bli sånn som Bill Sikes

Hvis vi plukker pemnger, så plukk!

FAGIN:

Stopp tjuven! (ROPER)

Gammel mann

går forbi

Ser no pent

Har god tid

D'er ingen sak

Nei, spark ham bak

Og plukk så gubbens penger, ja plukk.

Du må nok plukke penger, så plukk, gutt.

Du må nok plukke penger, så plukk!

GUTTENE:

Ingen sak!

Nei, spark ham bak

Og plukk så gubbens penger, ja plukk.

FAGIN:

Når jeg ser

en millionær

kiler den

fingern her

Men den kan jo

få fred og ro

Hvis den plukker penger, så plukk!

Du må nok plukke penger, så plukk, gutt!

Du må nok plukke penger, så plukk!

GUTTENE:

Vi kan jo få fred og ro.

FAGIN OG GUTTENE:

Hvis vi plukker penger, så plukk!

FAGIN:

Legg alt sammen tilbake i kista – alt sammen – få opp farta – for en skurk! Jeg håper dere alle har jobbet hardt i dag, mine kjære.

DODGER:

Hardt?

CHARLEY BATES:

Som negler?

FAGIN:

Flinke gutter! Flinke gutter! Hva har du fått kloa i, Dodger?

DODGER:

Et par lommebøker.

FAGIN (VEIER LOMMEBØKENE):

Ikke så tunge som de kunne vært. Men nydelig laget. Genialt håndtverk, ikke sant, Oliver?

OLIVER (UNDERSØKER LOMMEBØKENE.)

Veldig genialt, sir.

CHARLEY BRØLER AV LATTER.

FAGIN (TIL CHARLEY):

Og hva har så du, min kjære?

CHERLEY:

Snytekluter.

HAN TREKKER FRAM TO STORE SILKELOMMETØRKLÆR – ET RØDT,
ET PLOMMERØDT.

FAGIN:

Utmerket. Utmerket! Gult og grønt. Men du har ikke vært helt heldig med broderiene, Charley. Vi må nok pirke ut initialene med en nål. Du må lære deg åssen du gjør dette også, kjære Oliver. Ikke sant, gutter?

GUTTENE BRØLER AV LATTER.

FAGIN:

Men i mellomtiden må du lære deg åssen du fikser lommebøker, sånn som Dodger og Charley her. Det kommer du nok til å like, ikke sant, min kjære?

OLIVER:

Åjo, herr Fagin, hvis De vil lære meg det.

FAGIN:

Selvfølgelig, gutten min. Helt gratis. Bare gjør alt sånn som Dodger og Charley gjør det. Gjør dem til dine forbilder, min kjære - særlig Dodger – han kommer til å bli en orntlig liten Bill Sikes! Vel, la oss se. Stikker lommebøken mitt tilfeldigvis opp fra lomma?

OLIVER:

Ja, sir. Jeg kan så vidt se hjørnet.

FAGIN:

Se om du kan ta det uten at jeg merker noe – sånn som du så de andre gjorde.

I LØPET AV NESTE VERS OG REFRENG GJØR OLIVER ET MISLYKKET
FORSØK PÅ Å FÅ TAK I LOMMETØRKLET.

FAGIN (SYNGER):

Rum-tum-tum

Tum-tum-tum

Pom-pom-pom

Skiddle-i-ti

Tee-ri-ti-ti

Tee-ruppa-tuppa-ruppa-tum-tum

Du er nødt til å plukke penger, så plukk, gutt,

Du er nødt til å plukke penger, så plukk.

FAGIN (OVERRASKET):

Er det vekk?

OLIVER (VISER AT HAN HAR DET I HÅNDEN):

Ja, sir, det er i hånden min.

FAGIN (KLAPPER OLIVER PÅ HODET):

Er det? – du er en flink gutt, min kjære. Jeg har aldri noen gang sett en så skarp fyr. Her har du en shilling. Jeg er nødt til å gå i banken. (GIR OLIVER EN SHILLING.) Hvis du holder fram som du stevner, kommer du til å bli alle tiders største mann.

GUTTENE KLUKKLER LAVT.

FAGIN:

Ja, du er litt av en herre nå. Du har kreditt på en shilling. Du har et hjem – og et yrke, eller hva, gutter? Og nå. Til sengs! Alle sammen! Der har en hard arbeidsdag foran dere. Ta deg en godnattkopp, Oliver. Jeg er redd porselenet er i safen. (HAN LER OG SYNGER)

Du er nødt til å plukke penger, så plukk.

Du er nødt til å plukke penger, så plukk.

FAGIN FÅR ROET NED GUTTENE, OG DE LEGGER SEG FOR NATTA.
NESTE MORGEN.

FAGIN KOKER KAFFE I EN GRYTE . HAN PLYSTRER ”PLUKKE
PENGER” LAVT FOR SEG SELV MENS HAN RØRER I KAFFEN MED EN
TRESKJE.

AV OG TIL STOPPER HAN Å RØRE FOR Å HØRE ETTER OM DET ER
NOEN SOM ER VÅKNE OPPE. NÅR KAFFEN ER FERDIG Plasserer
HAN GRYTA PÅ BORDET. HAN SNUR SEG OG SER PÅ OLIVER SOM
LIGGER I SENGA. HAN BLIR FORNØYD OVER AT GUTTEN SOVER
TUNGT OG LISTER SEG OVER GULVET OG OPP TRAPPA FOR Å SE OM
DØRA ER BOLTET IGJEN. HAN TAR FRAM ET LITE SKRIN SOM ER
GJEMT UNDER EN FALL-LEM I GULVET, OG SETTER DET PÅ BORDET
VED SIDEN AV GRYTA. ØYNENE HANS GLITRER NÅR HAN ÅPNER
LOKKET OG KIKKER NED I SKRINET. HAN TAR OPP EN PRAKTFULL
GULLKLOKKE, SVINGER KLOKKA FRAM OG TILBAKE I KJEDET OG
SNAKKER TIL EN FUGL I ET BUR SOM STÅR I ROMMET.

FAGIN:

Jeg er en skikkelig gnier, skjønneru. Men er min skyld? Jeg liker jo bare å se på'n. Dette er min eneste, lille glede – en kopp kaffe og en rask opptelling.

HAN TAR EN SLURK KAFFE FRA GRUYTA OG TAR EN RASK
OPPTELLING AV SKATTENE I SKRINET.

FAGIN:

Jeg mener, hvem skal ta seg av meg på mine gamle dager? (TIL FUGLEN) Vil du? (HAN KIKKER BORT PÅ OLIVER) Vil ...DU!

OLIVER HAR SATT SEG OPP I SENGA OG FØLGER ALLE HANS
BEVEGELSER. FAGIN LUKKER LOKKET PÅ SKRINET MED ET HØYT
SMELL, TAR STEKEGAFFELEN SOM LIGGER PÅ BORDET OG
STYRTER MOT OLIVER.

FAGIN:

Hallo! Hvorfor er du våken? Hva har du sett? Fort – fort! Snakk! Jeg vil vite nøyaktig hva du så!

OLIVER:

Jeg fikk ikke sove mer, sir. Jeg er lei for det hvis jeg forstyrret Dem, sir.

FAGIN:

Var du våken for et kvarter siden?

OLIVER:

Nei.